Írta: Éliás Ádám elnök
2014. szeptember 09. kedd, 19:10

Megvallom, a baloldal vergődése késztet arra, hogy Szövetségünk történetének bizonyos tanulságait megosszuk a nyilvánossággal: azt a tapasztalatunkat, hogy miképpen lehet visszaverni és hatástalanítani egy szervezetbe beépülő, annak működését veszélyeztető élősködő rombolást.

Mint arról már beszámoltunk, bizonyítékot találtunk, hogy a VÉSZ elnöke ellen álnéven megvesztegetési kísérletet elkövető Dvorcsák Gyula DK-s tag, a saját Facebook-oldalának tanúsága szerint Gyurcsány Ferenc politikai barátja. Mivel az is lelepleződött, hogy az a személy, Orosz Ferenc Kálmán, aki ezt a korrupciós provokációt, és a VÉSZ elleni rágalomkampányt szervezi, ehhez a baráti körhöz tartozik, tényként leszögezhetjük, hogy a Szövetségünk elleni, hazugságoktól hemzsegő rágalomkampányt a Gyurcsány-kör organizálja. Annak semmi jelentősége, hogy ebből a díszes társaságból konkrétan személy szerint kik, hogyan, milyen formában adták az ötleteket, utasításokat. A helyzet egyértelmű.

Szövetségünk tehát kicsiben megtapasztalta ugyanannak az élősködő rombolásnak a próbálkozásait, amelyet nagyban az MSZP, és rajta keresztül az egész ország elszenvedett.

Az alábbi képet maga Dvorcsák hozta nyilvánosságra, saját Facebook oldalán.

Gyurcsány Ferenc mellett áll az a személy, Dvorcsák Gyula, aki hamis néven, magát Reizer Gyulaként bemutatva, 2013 januárjában, az „Y” Kávéházban (Stefánia út – Hungária körút sarok), háromszázezer forinttal meg akart vesztegetni, hogy egy érdekvédelmi ügyben a VÉSZ ne lépjen fel ellene. Állítólag hang- és videofelvétel is készült a megvesztegetési provokációról. Amikor az asztalon elém tette a tömött banki borítékot, azonnal visszaadtam, és többszöri unszolása ellenére sem fogadtam el a felkínált összeget.

A „csapdát” úgy eszelték ki – ha a cinikus módszer netán ismerős lenne, az nem a véletlen műve -, hogy a szintén álnéven, magát Bölkény Kálmánnak bemutató személy, aki eredetileg belépett a VÉSZ-be, és akinek az előadott történet szerint Reizer volt az érdekvédelmi ellenfele, e Dvorcsákkal történt találkozó után felhívott. Közölte, hogy belépését tekintsük tárgytalannak, mert családi vita kerekedett belőle, ezért kéri, hogy a tagságát érvénytelenítsük, és a VÉSZ semmit ne tegyen az ügyében. Reizer (valójában Dvorcsák) Gyula pedig jelezte, hogy több cégben is érdekelt, amelyek szeretnék kérni a VÉSZ segítségét. A VÉSZ Vezetősége az adott körülmények között azt az egyedi döntést hozta, hogy miután Bölkény visszavonta megbízását és meghatalmazását, Reizer (azaz Dvorcsák) beléphet a Szövetségbe.

Kiderült, hogy az egész rafinált provokációt az az Orosz Ferenc Kálmán eszelte ki és szervezte meg titokban, aki Dvorcsák régi barátja, és aki, miután csalódnia kellett a VÉSZ üzleti kihasználására és a Szövetség irányításának megszerzésére irányuló ambícióiban, azzal tölti

idejét, hogy szorgalmasan, időt, pénzt, fáradságot, munkát nem sajnálva belülről és kívülről próbálja bomlasztani Szövetségünket. A tagság körében általános volt a vélemény, amikor viselt dolgai lelepleződtek: ezt csak megbízásból lehet csinálni. Azt azonban nem tudtuk, honnan származik a megbízás.

Most viszont bezárult a kör, és az Orosz-Dvorcsák-Gyurcsány összefonódásból bizonyítottnak tekinthetjük: a Gyurcsány-körből szervezik a Szövetségünk elleni rágalomkampányt.

Az a tény, hogy ez a magát politikai formációnak hirdető díszes társaság ilyen rafinált, aljas módszereket alkalmazott egy tisztán gazdasági-érdekvédelmi képviseletet ellátó szervezettel szemben, bizonyítja, hogy politikai fellépésüket is kizárólag saját, és a mögöttük álló pénzoligarchia üzleti érdekei érvényesítésére akarják felhasználni.

A Gyurcsány-Dvorcsák-Orosz baráti kör mögött álló erők számára a VÉSZ elleni kampány legföljebb csak mellék-hadszíntérként jöhet számításba. Bár erőfeszítéseik láttán úgy látszik, ennek is tulajdonítottak bizonyos jelentőséget. Felvethető, hogy egyáltalán miért léptek fel ellenünk. Ennek két oka van: egyrészt a VÉSZ élesen szemben állt a Gyurcsány-kormánnyal, amikor láttuk, hogy sem a lánctartozások ellen, sem a kis- és középvállalkozások sanyarú helyzetének javításáért nem tesznek semmit. Másrészt a hozzájuk tartozó pénzoligarchia számos tagjával kerültünk szembe érdekvédelmi küzdelmeink során.

E kör számára azonban a fő-hadszíntér az egész ország erőforrásainak leszívása, minden elérhető vagyon lenyúlása, stb. Ehhez eszköz a baloldal teljes szétbomlasztása, és helyének elfoglalása. Minden taktikai lépésük, propagandisztikus szólamaik azt bizonyítják, hogy ebbéli ambícióikat egy pillanatig sem adták fel.

Módszereikről sok újat nem tudunk mondani, mert közismert: ügynök(ök) beépítésével kiszívni a kiszemelt szervezet erkölcsi és anyagi erejét, eltorzítani a mondanivalóját, belső viszályokat szítani, hatalomba kerülni és/vagy tönkretenni.

Az viszont, hogy miképpen sikerült visszavernünk és hatástalanítanunk az élősködő rombolást, tanulságos lehet a tisztességes baloldaliak számára is.

Érdekvédelmi és jogi-közjogi ügyeinken kívül nem szoktunk nyilvánosan foglalkozni saját problémáinkkal. A Szövetségünket érő kisszerű, szájaskodó, hazug vagdalkozásokat pedig válaszra sem méltatjuk. Az élősködve rombolás próbálkozásainak visszaveréséről is csak azért szólunk, hogy mások számára is hasznosítható tanulságokkal szolgáljon.

A VÉSZ tagjai között vannak jobboldaliak és baloldaliak, akik egymás jogos érdekeinek védelmében készek egymásért küzdeni, akár a másik ellentétes pártszimpátiájának ismeretében is. Abban azonban szinte mindenki egyetért, hogy a mai magyar politikai közélet betegsége az igazi baloldal jelenlétének hiánya. Közismert, hogy a baloldalt az üzleti-pénzügyi oligarchia érdekeit szolgáló neoliberális Gyurcsány-kör züllesztette szét. 2014-ben, a választások évében, ennek a folyamatnak a tragikus végkifejletét láthatjuk. Két választás lezajlott már, a baloldal agóniájával.

Következnek az önkormányzati választások, ahol talán még megkapaszkodhatna a baloldal, de továbbra is a széthullás felé halad, mert taktikai előnyök illúzióinak kergetése miatt a rajta élősködő, őt pusztító erővel akar összefogni, ahelyett, hogy vállalná az igazi újrakezdés katartikus döntését.

Igaz, az élősködve rombolás módszerét az MSZMP, majd az MSZP alkalmazta, amikor az éledező pártokba és más szervezetekbe ügynököket küldtek, hogy bomlasszák a riválisokat. Így azt is mondhatnánk, hogy az MSZP-t utol érte a sorsa, és az tette tönkre, amit ő indított el. Csakhogy ez egyben a baloldal tönkretételét is eredményezte, és ez egyetlen tisztességes embernek sem lehet érdeke. Még akkor sem, ha el kell ismernünk, hogy a FIDESZ-KDNP

pártszövetség sokat átvett és érvényesített a baloldal hagyományos értékeiből.

A másik megjegyzésünk: hasonló módszereket más pártok is alkalmaztak a lehetséges vetélytársak ellen.

A legrafináltabban, a leggátlástalanabbul azonban a pénzoligarchia érdekeit szolgáló Gyurcsány-kör használta az élősködve rombolás módszerét, amelyet kicsiben mi is megtapasztaltunk.

A történet egészen vázlatosan, csupán a módszer legfontosabb elemeire szorítkozva:

Orosz Ferenc Kálmán 2009 tavaszán a VÉSZ iránti nagy lelkesedéssel keresett föl. Kitartóan jelentkezett 2-3 hetente, majd felajánlotta a Szövetségen belüli munkáját is. Ezzel végképp a bizalmamba férkőzött, mert a VÉSZ igen nagy létszámú lett, és népes Vezetőség irányította, de az elnökségi-vezetőségi tagok mindnyájan cégvezetők lévén, élet-halál harcot vívtak saját cégeik puszta fennmaradásáért, ezért nem tudtak részt venni a VÉSZ vezetésének gyakorlati munkájában.

Végül Oroszt érdekvédelmi titkárrá is kineveztem.

Feltűnt, hogy néhány apróságtól eltekintve semmit nem tett meg abból, amire kértem, ami igazán hasznára lett volna az érdekvédelmi ügyintézésnek, ellenben állandóan táblázatokat szerkesztett, és arra akarta a tagszervezetek vezetőit rábírni, hogy minél több adatot adjanak át neki. Valójában ennyiből állt érdekvédelmi titkári tevékenysége, de ekkor még nem fogtam gyanút.

Orosz a VÉSZ érdekvédelmi titkáraként, megbízásomból indította el 2011 nyarán a VÉSZ tartalék-honlapját. Annyit közölt velem, hogy saját magát jelölte meg a szolgáltatónál közvetlen kapcsolattartónak. Később derült ki, hogy valójában a saját nevében, magát tulajdonosként feltüntetve nyitotta meg a VÉSZ honlapját. Utólag ez is egyértelművé tette a VÉSZ-ben történő ügyködésének igazi motivációját.

Ezt követően, 2011 őszétől 2012 januárjáig két kísérletet tett Orosz Ferenc a VÉSZ üzleti kihasználására. Számunkra ezzel lepleződtek le tényleges szándékai a VÉSZ-t illetően.

Először azt találta ki, hogy a VÉSZ tagjainak összes követelése az ő cégén folyjon keresztül. Arra hivatkozott, hogy ezzel garantálná a VÉSZ-t megillető tagdíjak és támogatások befolyását a VÉSZ számlájára. Bár magam, Orosz ígéretei alapján, először támogattam ezt a megoldást, amikor azonban kiderült, hogy a cégével kapcsolatos állításai valótlanok, a VÉSZ tagsága olyan fokú bizalmatlanságot tanúsított Orosz Ferenc Kálmánnal szemben, hogy e "megoldás" teljesen meghiúsult.

Orosz például sok tanú előtt azt közölte, hogy tud úgy bankszámlát nyitni, hogy az eltűntethető legyen az APEH látóköréből. Ezek után kiderült, hogy APEH-végrehajtás van az általa megjelölt cég ellen.

Aztán megtudtuk, hogy ő maga nincs is benne a „saját” cégében.

És ezen a cégen akarta keresztülfolyatni a tagság összességében sok milliárdos jogszerű követelését. Sőt, még inkasszós jogot is szeretett volna a tagcégekkel szemben, de ez már olyan felhördülést váltott ki, hogy azonnal el kellett utasítani.

Később lelepleződött, hogy hasonló névvel 10-15 cég kapcsolható a személyéhez, amelyek mind Angliában, ugyanazon a címen vannak bejelentve (72 New Bond St. London). Ez az interneten elérhető nyilvános információ. Ezekkel a cégekkel kapcsolatos legutolsó internetes információ-frissítés 2014. júniusában kelt.

Mindennek az ad érdekes pikantériát, hogy Orosz a VÉSZ elleni intrikájában a „szabályszerű működés” szenvedélyes védelmezőjének tettette magát. Hiszen mi másért akarta volna kivonni az APEH látóköréből a bankszámláját, mi másért maradt volna kívül „saját” cégén, és miért

másért kell neki Londonban 10-15 bejegyzett cég, minthogy eleget tegyen a szabályszerűség iránti szenvedélyes elkötelezettségének…

A másik kísérlet úgy történt, hogy Orosz Ferenc egy kis csoporttal összefogva, nekem tett ígéretekkel és ellenem irányuló fenyegetésekkel meg akarta szerezni az éppen esedékes tisztújító közgyűlésen a vezetői pozíciók többségét, saját üzleti céljaik érvényesítése érdekében. Ezt magam és a VÉSZ Vezetősége is elutasította. Később az ezzel kísérletező tagokat – köztük Orosz Ferenc Kálmánt is – kizártuk a Szövetségből.

Jól követhetőek tehát a Gyurcsány-módszer élősködve rombolás technikájának konkrét részletei.

Következett az ellentétek szítása, amely már e kísérletek idején is zajlott.

A VÉSZ tagsági és aktivista-szimpatizáns körében sok-sok ezer ember fordult meg az idők folyamán, s azok között, akik bármilyen önző okból szívesen átvették volna a Szövetség vezetését, vagy akik ügyében minden erőfeszítésünk ellenére sem sikerült eredményt elérnünk, könnyen lehetett néhány elégedetlen embert találni.

Orosz Ferenc Kálmán akkor indított ellenem és a VÉSZ ellen bosszúhadjáratot, amikor az előbbiekben leírt kísérletei kudarcot szenvedtek. A rágalomkampányához részben annak a csoportnak a segítségét vette igénybe, akikkel az előbbiekben jelzett kétes módszerekkel át akarták venni a Szövetség vezetését, részben más, elégedetlen volt tagokat használt ki (Ajtai Gusztáv, Molnár Judit). Németh Zoltán volt szövetségi tagot pedig Orosz rábeszélte, hogy egy felmérést színlelve Bordás Péter álnéven provokatív kérdésekkel keresse meg telefonon a Szövetség tagjait (volt barátait!), hogy őket ellenem hangolja.

Mindehhez eszközül használta fel a VÉSZ tartalék-honlapját, amelyet még érdekvédelmi titkárként nyitott meg és tulajdonított el. A Szövetségünk fölötti döntő befolyás megszerzésére irányuló kísérleteinek kudarca után ugyanis azok a kísérletei is csúfos kudarcot szenvedtek, hogy a saját erejéből, saját tevékenységéből létrehozzon, a VÉSZ-szel elégedetlen társaival együtt, egy másik érdekvédelmi szervezetet, és saját maga küzdelmével tegye eredményessé és ismertté. Pedig folyamatosan ennek ígéretével etette az elégedetlen, vagy általa megtévesztett tagokat Ezért ez a parazita, a VÉSZ társadalmi támogatottságát kihasználó „megoldás” maradt egyedül, hogy Szövetségünk ismertségén élősködve próbáljon némi figyelmet kelteni.

Így nézett ki az élősködve rombolás technikája.

Tovább nem részletezem. Egyrészt nem szeretném a szükségesnél jobban igénybe venni az irántunk érdeklődő kedves ismerős és ismeretlen barátaink figyelmét, másrészt Orosz egyéb viselt dolgainak nyilvánosságra hozásával nem szeretnék indiszkréciót elkövetni, még Orosz ellen sem. De ennyi talán elég is a lényeg érzékeltetésére.

A tanulságok érdekében nem árt kitérni a módszer és művelői konkrét jellemzésére, kiegészítve néhány további tapasztalatunkkal.

Először is: saját erőből semmit nem tudnak létrehozni. Ezért tulajdonképpen ártalmatlanok lennének, de ebből fakad két olyan vonásuk, amely hatástalanításához már éberség kell: a gátlástalan hazudozás és a mindenen és mindenkin való élősködés.

Minden lélegzetvételük hazugság. Minden alkotófantáziájuk abban merül ki, hogy ki ellen milyen hazugságokat találjanak ki, milyen manipulációkat, provokációkat hajtsanak végre. Ebben képesek rövidtávú sikerekre, hogy aztán a megsemmisítő megszégyenülés váljon sorsukká. Amikor hazudnak, az igazmondót rágalmazzák hazugsággal; amikor csalnak, a becsületest rágalmazzák csalással; amikor szélhámoskodnak, az egyenes szándékú embert rágalmazzák szélhámoskodással, és így tovább.

Ez tehát egy biztos orientációs pont: minden, amit írnak, mondanak, - hazugság. Ezt biztosan lehet tudni.

Nem szívesen teszem, de e kör karakteréről lehetetlen úgy beszélni, hogy ne térnénk ki az „Öszödi Beszéd” jelenségének, vagyis a hazugság-probléma „klasszikus” történetének kérdésére.

Az „Öszödi Beszéd”, abban az értelemben, ahogyan a bűnös igazat mond a beismerő vallomásában, valóban igazság-beszéd. Ha akkor Gyurcsány azt mondja, hogy így tehát, mivel a választók tervszerű, megszervezett, illegális pénzzel finanszírozott becsapására épült a választás, ezért e választás eredménye nem tartható fenn, le kell mondanunk, fel kell oszlatnunk a Parlamentet, s előlről kell kezdeni a kampányt, immár az igaz beszéd alapján, - ha ezt megteszi, alighanem a magyar politikatörténet egyik legnagyobb államférfiújává emelkedett volna. És egyáltalán nem vagyok abban biztos, hogy az MSZP egy igaz beszédre épülő kampány során elvesztette volna a választásokat. De akár így, akár úgy, a legnagyobb dolog bekövetkezett volna: az igaz beszéd mércévé válik.

Ezzel szemben, a beismerő vallomás nyilvánosságra kerülése után is, szégyentelenül kapaszkodott a hatalomba, még nagyobb, aljasabb és provokatívabb hazugságokat készített elő, s az általuk elkövetett élősködő rombolást már az ország lefosztásával, pusztításával folytatta, s ezt, teljes mértékben, a mai napig sem hevert ki még az ország.

Megsemmisítő veresége után ugyanazt az élősködve rombolást folytatja változatlanul, kicsiben és nagyban, politikai „szövetségeseivel” szemben éppúgy, mint riválisaival szemben.

Minden létező írott és íratlan szabályt felrúgnak, de a „törvényesség” és a „szabályszerűség” bajnokainak pózában tetszelegnek. Amikor aztán közröhejt kiváltva lelepleződnek, akkor szégyentelenül menekülnek az újabb és újabb gátlástalan hazugságokba.

Álbotrányokat kavarnak mesterségesen, mert a botrányok légkörében érzik igazán jól magukat. Ez azért veszedelmes, mert a valós problémák konstruktív megvitatása lehetetlenné válik, a figyelem pedig a botrányokra terelődik. Ez azért is fontos számukra, mert így elodázzák ürességük, iniciatíva-hiányuk lelepleződését.

Ha ujjhegyre szedjük technikájuk elemeit, s a Szövetségünk reakcióit, akkor talán tanulságokkal szolgálhatunk:

- beépülés a kiszemelt szervezetbe:

ez sikerült (nem csak Orosznak, de más „küldötteknek” is);

- nagy lelkesedést mutatva, ígéretekkel, ám minden igazi elköteleződés nélkül a vezető személyiségek és a tagság bizalmába férkőzni:

ez nagyrészt sikerült, bár sokan voltak, akik spontán gyanakodva szemlélték Oroszt és társait; jellemzésül, hogy elköteleződés nélkül „lelkesedett”: arra hivatkozva, hogy magánnyomozóként nem lenne jó, ha valaki felismerné, a VÉSZ egyetlen egy akcióján, vagy demonstrációján sem vett részt;

- leszívni a szervezet anyagi és erkölcsi erejét:

az anyagi kihasználás tekintetében ért el bizonyos sikereket, mert megbízásokat kapott néhány tagtól, akik majdnem mindnyájan elégedetlenek voltak „eredményeivel”, de az igazi nagy üzlet, amire készült, kezdeti stádiumban megrekedt; arra pedig semmilyen esélyt nem adtunk, hogy leszívja és eltorzítsa a Szövetség morális erejét;

- megszerezni a szervezet vezetését:

ennek kísérletei teljes kudarcba fulladtak;

- kívülről és belülről rombolni a szervezetet:

bár minden lehetséges módszert bevetettek, semmilyen rombolási próbálkozásukkal nem értek

célt. Ennek döntő feltétele volt, hogy a Vezetőség a Szövetség tevékenységének csomópontjain egységes és határozott volt.

Nagyon érdekes társadalomlélektani jelenség, hogy Szövetségünk társadalmi támogatottsága nőtt, amikor az irántunk érdeklődők látták, hogy egységesen, határozottan visszaverjük az élősködő rombolás kísérleteit, s az ellenünk irányuló rágalomkampány közepette megingás nélkül haladunk tovább küzdelmeinkben. Az aktivistáktól a minisztériumokig minden szinten érzékeltük támogatottságunk erősödését. Valószínűleg arról lehet szó, hogy szimpátiát kelt, és hitelesíti a szervezetet, ha az emberek azt látják, hogy semmilyen hatása nincs azoknak a hazugságoknak és rágalmaknak, amelyekkel támadnak egy szervezetet, és az egységesen veti ki magából az élősködve rombolókat.

A megtisztulás után, 2012 és 2013 folyamán soha nem remélt nagyságú adományokkal támogatták érdekvédelmi munkánkat magánszemélyek és szervezetek. Ez is bizonyította számunkra támogatottságunk erősödését.

Az áttekinthetőség érdekében összefoglalom:

1. Az élősködve rombolás rafinált, gátlástalan módszereivel szemben csak olyan szervezeteknek és személyeknek van esélye, akik és amelyek a társadalom valós problémáira irányuló reális megoldási kezdeményezések szilárd morális-eszmei alapjain állnak.
2. A beszivárgás kivédhetetlen, de minél behízelgőbben lelkesedik valaki, minél inkább pápább akar lenni a pápánál, annál kevésbé szabad bizalmi pozícióba helyezni. Egy szervezetben a lelkesedést az elkötelezettség, a hasznos munka, és az áldozatkészség hitelesítse.
3. Azonnal oda kell figyelni, ha valaki cselekvésében feltűnően kerüli az elköteleződés, a bátor kiállás alkalmait, csak szavakban nagylegény.
4. Fel kell tűnnie, ha valaki céltudatosan, hasznos munkára irányuló szándék nélkül, fölöttébb ambicionálja olyan pozíciók megszerzését a szervezetben, amelyek által hozzájuthat a tagok, tagszervezetek diszkrét adataihoz.
5. Nagyon árulkodó, ha valaki a szervezet anyagi lehetőségeinek kihasználására szerfölött nagy érdeklődést és aktivitást mutat.
6. Az intrikus, viszályok szítására irányuló magatartás legkisebb jeleire oda kell figyelni.
7. A pozícióba kerülés ígéretekkel és fenyegetésekkel erőszakolt kísérleteit teketóriázás nélkül vissza kell verni.
8. És legfőképpen: a hazuggal, intrikussal, cinikus manipulátorral nem tárgyalni kell, hanem ki kell dobni a szervezetből. Minden szervezet mindenkori vezetőségének nagy próbatétele, hogy ebben egységes legyen. Fontos a legfelső vezetők megingathatatlan szilárdsága, mert ha ők ilyen helyzetben bizonytalankodnak, befellegzett a szervezetnek.

Minden ellentétes vélemény, szemléletmód megvitatása, a legkülönbözőbb nézetek eszmecseréje gyümölcsöző lehet. Azzal azonban, akiről bebizonyosodik, hogy élősködő, romboló szándékoktól vezérelve hazudozik, nem szabad vitát folytatni, hanem el kell szeparálni, és el kell távolítani. A továbbiakban pedig nem kell törődni szómenéses vagdalkozásaival.

Ezekben tudjuk összefoglalni tapasztalatainkat.

Néhány személyes megjegyzésem:

Aki némi közéleti tevékenységbe kezd, akár csak olyan szerény keretek között, mint jómagam, számolnia kell azzal, hogy nevével, eszméivel, szavaival és tetteivel vissza lehet élni. El lehet torzítani, élősködni lehet rajta. Nem szabad ezekkel törődni.

Amikor elhatároztam, hogy társadalmi és érdekvédelmi területen ringbe szállok, tudva, hogy számíthatok mindenféle gyalázkodásra, megfogadtam, hogy személyes presztizsem védelmében nem indítok pereket. A hazugságokkal sok mindent el lehet érni rövid ideig, csak

egy dolgot nem lehet elérni egyetlen másodpercre sem: az igazságot nem lehet hazugsággal megváltoztatni. És ez éppen elég. Óva inteném attól a hasonló szerepeket vállalókat, hogy szíre-szóra, a szószátyár, rafinált gyalázkodásokra reagáljanak. Fellépésem legkezdetétől éjjel-nappal csak pereket indíthattam volna, ha reagálok a szájaskodó, gyáva támadásokra.

Még a látszatát is szeretném azonban elkerülni, mintha Szövetségünket tökéletes szervezetnek akarnánk beállítani. Szó sincs erről. Ezernyi gonddal küszködünk. De ezek immár semmilyen összefüggésben nincsenek a Gyurcsány-Dvorcsák-Orosz baráti társaság élősködő rombolásával, mert azon úrrá lettünk.

Aki megtisztelt figyelmével, talán tanulhat a tapasztalatainkból.

Mindenekelőtt a tisztességes baloldali embereknek és szervezeteknek ajánljuk figyelmébe ezeket a tanulságokat, hiszen legelsősorban a baloldalt pusztítja ez az élősködve rombolás.

Bizony, újra kell kezdeni a baloldal építését, mert a bukott emberek szereposztási kombinációi a tapasztalat szerint sehova nem vezetnek, még ha „megtisztulásnak”, „átalakulásnak”, „újjászervezésnek” becézik is ezeket a színjátékokat.

Olyan emberekre van szükség, akik nem csak, és nem elsősorban a hatalomért akarnak dolgozni, hanem magának a baloldalnak az újraélesztésén.

Erre esély csak akkor van, ha a baloldalt pusztító embereket, köröket, szervezeteket erélyesen, kategórikus erővel kidobják maguk közül, s többé a közelükbe sem engedik őket, semminemű taktikai előny illúziójának sem engedve. Mert bebizonyosodott: az ilyesfajta előny ígérete is csak a pusztítás szándékának álcája.

Ha ez a feltétel teljesül, akkor a baloldal történetének nemes hagyományait már hasznosítani lehet (a sajnos bőven meglévő nemtelen hagyományokat pedig nem szabad akarni újra divatba hozni!):

- a baloldal soha nem szavakkal, absztrakt ideológiai vitákkal, hanem mindig szolidáris társadalmi cselekvéssel vívott ki támogatottságot;
- a komolytalan szitkozódások, kisszerű személyeskedések, a politikai ellenfelek gyalázása mindig távol állt az igazi baloldaltól; ugyanígy kerülte álproblémák körüli mesterkélt viták hamis színjátékait;
- a baloldal kezdeményezései mindig valós társadalmi problémák, bajok reális megoldására irányultak; ez adott komolyságot és tekintélyt a baloldal személyiségeinek; ez a komolyság azt is jelenti, hogy a politikai ellenfelek igazát, pozitív teljesítményét el kell ismerni: nemhogy ártana az ellenfél értékeinek, eredményeinek elismerése, hanem ellenkezőleg, növeli a társadalom szemében a saját álláspont megalapozottságát, a kimondott szó iránti bizalmat.

Amikor a magam szerény lehetőségei között elkezdtem közéleti ténykedésemet, a baloldal arra gyanakodott, hogy jobboldali vagyok, a jobboldal pedig arra, hogy baloldali.

Ha pedig megkérdeztek, azt válaszoltam: nem nagyon van már értelme ezeknek a politikai iránymeghatározásoknak, de tény, hogy a társadalom többsége ragaszkodik ezekhez a kategóriákhoz. Ha alkalmazkodom e társadalmi elváráshoz, akkor magamat baloldalinak is és jobboldalinak is kell tekintenem. Mert ha a társadalmi szolidaritás, a kiszolgáltatottak védelme, a kisebbségek felkarolása baloldali érték, akkor baloldali vagyok. Ha a népszeretet, a vallások tisztelete, a történelmi hagyományok ápolása jobboldali érték, akkor jobboldali vagyok. Mindebből következik, hogy teljesen osztom a VÉSZ nagy többségének véleményét: a baloldal hiánya betegség, a baloldal újraélesztése a magyar társadalom közös ügye, össztársadalmi

érdek.

Ha pedig baloldal és jobboldal egyaránt megtanul az emberek, az ország valós bajaira figyelni, termékeny, gyümölcsöző eszmecserékben, a másik igazságaira és értékeire nyitottan keresi és vitatja meg a közjót szolgáló megoldásokat, és a megoldások érdekében kész akár össze is fogni, akkor lassan majd nem szembeállító, frontokba rendező, hanem egymást kiegészítő jellegű különbséget fog hordozni a baloldal és a jobboldal iránykategóriája, mindkettő valós értékeinek érvényesülése mellett.

Akkor többé már nem lesz terük a társadalomban az élősködve rombolás parazitáinak.